

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra O kierlighed, som himlen sønderriver,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726734121424/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

7. Paa Mariæ Bebudelses Dag

Nr. 42.

Mel. Lænd smelter hen i kjerlighed og.

O kjerlighed, som himlen sønderriver,
 Som til os senkte dig i jammer ned,
 Hvad for en drift, hvad for en brand og iver
 Har kast dig hen i min elendighed?
 O kjerlighed det selv saa bød,
 Hun som en moder saae mig i min store nød.

2. O kjerlighed er stor udi dit hierte,
 Det største under har du gjort for mig,
 Din kjerlighed for min skyld gjør dig smerte,
 At midt i tornene du hviler dig,
 O hvilken grød i kjerlighed!
 Der senkte livets ord til os i kjødet ned.

3. O kjerlighed min egen slægt er vorden,
 Min broder er selv kjerlighedens Gud,
 Guddommens væld nu lever i min orden,
 Da tiden blev til evighedens brud, 81
 Da livet selv en søn blev skabt,
 Den herlighedens glands, det lys, vi havde tabt.

4. I hannem er jo Adams kjøn forsonet,
 Og sielens renselse tilhage bragt,
 Og som Guddommens brud nu bliver kronet,
 Selv himlen gæder sig ved hendes pragt,

Nr. 42. BJT 7. 2, 6: senkte] sendte J1-2. orig.: gesencket hat; livets] Livens B.

Nr. 42. Overrættelse. O liebe! die den himmel hat zerrissen. C. F. Meibler, Schr. s. 79. — 1, 1: Es. 64, 1. — 2, 1: dit] Guds el. Kristi. — 2, 4: tornene] de jordiske lidelser. — 2, 6: livets ord] Kristus, Joh. 1, 1. 14; 1. Joh. 1, 1. — 3, 3: orden] gruppe, om menneskeheden. — 3, 5: da livet selv en søn blev skabt] da der blev skabt (o: født eller undfanget) selve livet (o: Gud) en søn. Udtrykket skabt er nok en uagtsonhed; det lyder ikke godt om Kristus, da Nikæabekendelsen har født, ikke skabt, selv om dette ganske vist taler om sønnens evige fudsæl. — 3, 6: Hebr. 1, 3. — 4, 1: forsonet] med Gud. — 4, 3: Subjektet kan være Adams kjøn fra 1, 1 eller måske sielen fra 1, 3; en mulighed var det også at opfatte som = idet; Guddommens brud bliver da subjekt og 1, 4 eftersteining.